

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 2 kwietnia 2021 r.

Poz. 1572

Wojewoda Lubelski

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN- II.4131.99.2021 WOJEWODY LUBELSKIEGO

z dnia 1 kwietnia 2021 r.

stwierdzające nieważność uchwały Nr 839/XXVI/2021 Rady Miasta Lublin z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie dodatkowych oznaczeń taksówek oraz przepisów porządkowych związanych z przewozem osób i bagażu taksówkami na terenie miasta Lublin, w części obejmującej § 11 oraz § 12 ust. 3 w brzmieniu: „i na ryzyko pasażera” przepisów porządkowych, stanowiących załącznik Nr 2 do uchwały.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r., poz. 713, ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 839/XXVI/2021 Rady Miasta Lublin z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie dodatkowych oznaczeń taksówek oraz przepisów porządkowych związanych z przewozem osób i bagażu taksówkami na terenie miasta Lublin, w części obejmującej § 11 oraz § 12 ust. 3 w brzmieniu: „i na ryzyko pasażera” przepisów porządkowych, stanowiących załącznik Nr 2 do uchwały.

Uzasadnienie

Uchwała Nr 839/XXVI/2021 została doręczona organowi nadzoru w dniu 3 marca 2021 r.

W podstawie prawnej przedmiotowej uchwały Rady Miasta Lublin powołany został art. 15 ust. 5 i 7 ustawy z dnia 15 listopada 1984r. Prawo przewozowe (Dz. U. z 2020 r., poz. 8).

Zgodnie z § 11 przepisów porządkowych, stanowiących załącznik Nr 2 do uchwały, „*pasażer jest odpowiedzialny za powstałe z jego winy uszkodzenia lub zanieczyszczenia pojazdu na zasadach określonych w przepisach Kodeksu cywilnego*”.

W myśl § 12 ust. 3 przepisów porządkowych „z zachowaniem warunków w ust. 1 i 2, dopuszcza się przewóz – za zgodą kierowcy i na ryzyko pasażera – innych przedmiotów”.

W ocenie organu nadzoru wprowadzenie powyższych regulacji wykracza poza zakres upoważnienia wynikającego z art. 15 ust. 5 ustawy Prawo przewozowe.

Zgodnie z art. 15 ust. 5 ustawy Prawo przewozowe, w odniesieniu do gminnego regularnego przewozu osób oraz przewozów osób i bagażu taksówkami przepisy porządkowe określa rada gminy, a na terenie miasta stołecznego Warszawy - Rada miasta stołecznego Warszawy.

Uchwała podjęta na podstawie art. 15 ust. 5 i 7 ustawy Prawo przewozowe jest aktem prawa miejscowego.

Akty prawa miejscowego stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego winny regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte na jej podstawie normy uzupełniały, wydane przez inne podmioty, przepisy powszechnie obowiązujące kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów. Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nieobjętych dotąd żadną normą prawa powszechnie obowiązującego. Rada gminy wykonująca kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązana działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Nie jest upoważniona ani do regulowania tego, co zostało już ustawowo uregulowane, ani do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego.

W ocenie organu nadzoru, Rada Miasta nie jest uprawniona do wprowadzenia w przedmiotowej uchwale jakichkolwiek przepisów ustalających lub modyfikujących odpowiedzialność cywilną osób korzystających z usług taksówek (§ 11 oraz § 12 ust. 3 załącznika Nr 2 do uchwały).

Należy podkreślić, iż w orzecznictwie sądownoadministracyjnym utrwalony jest pogląd, że uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie, a uchwała zawierająca takie unormowania, jako istotnie naruszająca prawo, winna być uznana za nieważną w części w jakiej zawiera takowe regulacje. Ponadto, wskazać należy, że powtórzony przepis ustawy będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może w istocie prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (tak: WSA w Olsztynie z dnia 4 lutego 2016r., sygn. akt II SA/Ol 1/16 i przywołane tamże orzeczenia: WSA w Szczecinie z dnia 29 września 2010 r., sygn. akt II SA/Sz 424/10; WSA we Wrocławiu z dnia 14 lipca 2011 r., sygn. akt II SA/Wr 300/11).

Celem uchwały wydanej na podstawie art. 15 ust. 5 ustawy - Prawo przewozowe jest określenie przepisów niezbędnych dla zapewnienia porządku, dotyczących przewozu. Przysługujące radzie gminy kompetencje w powyższym zakresie do stanowienia przepisów porządkowych nie mogą być wykorzystywane zaś do dochodzenia odpowiedzialności cywilnej pomiędzy stronami stosunku prawnego.

Nie budzi wątpliwości, że odpowiedzialność za szkody wyrządzone przez pasażera mają charakter cywilnoprawny i podlegają regulacjom prawa cywilnego (art. 415 i n. k.c.). Tym samym brak podstaw prawnych do ponownego regulowania tych kwestii w uchwale rady, w tym odsyłania do postanowień Kodeksu cywilnego, które obowiązują przecież niezależnie od takiego odesłania.

Za niedopuszczalne należy zatem uznać określenie przez radę gminy w drodze aktu prawa miejscowego, zasad odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną podczas przewozu taksówką. Wynika to zarówno z braku odpowiedniego upoważnienia dla rady gminy, jak i objęcia zakresem unormowania materii już uregulowanej przez prawodawcę w drodze ustawy.

Podkreślić należy, że zarówno gmina, jak i poszczególni jej członkowie, zobowiązani są do przestrzegania prawa powszechnie obowiązującego, w tym przepisów prawa cywilnego. Skoro kwestie odpowiedzialności deliktowej rozstrzyga ustawodawca w kodeksie cywilnym, zbytecznym jest regulowanie w drodze prawa miejscowego materii objętej przepisami hierarchicznie wyższymi (por. wyroki WSA w Poznaniu z dnia 16 listopada 2011 r., sygn. akt IV SA/Po 672/11 oraz WSA w Olsztynie z dnia 4 lutego 2016r., sygn. akt II SA/Ol 1/16).

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr 839/XXVI/2021 we wskazanym zakresie, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Lech Sprawka

Otrzymują:

- 1) Prezydent Miasta Lublin
- 2) Przewodniczący Rady Miasta Lublin